

CERKVENA POROKA

KAKO PRIPRAVITI CERKVENO POROKO?

Datum in kraj poroke

V slovenski tradiciji je, da se par poroči v župniji neveste. Taka tradicija se je izoblikovala zato, ker se je nevesta največkrat priženila na ženinov dom, torej je zanjo poroka pomenila odhod iz domačega kraja. Cerkevno poroko so zato priredili v župniji neveste in je pomenila slovo od domačih in slovo iz domačega kraja. Gotovo je, da se je danes ta okoliščina spremenila, predvsem v mestih, kjer ni več tako močne povezanosti s širšo skupnostjo. Kljub temu je dobro pretehtati izbiro kraja glede na potrebe obeh zaročencev, možnost slovesa, možnost sodelovanja družin zaročencev.

Zakonik Cerkevne prava določa: »Poroke naj bodo v župniji, kjer ima vsaj en zaročenec domovališče ali nepravo domovališče ali en mesec trajajoče domovališče.« (Kan. 1115) Ko izbereta datum in kraj poroke, je prav, da se zaročenca o svojih željah sama pogovorita tudi z duhovnikom, ki ju bo poročil. Če bosta to storila dovolj zgodaj, bo njunim željam verjetno zlahka ustrezno. Nekatera gostinska podjetja, ki ponujajo storitev celostne priprave poroke, ponujajo tudi urejanje vsega potrebnega za cerkev – med drugim tudi »poročevalca«. Takim ponudbam ne nasedajte, ker to ni uveljavljena praksa v Cerkvi.

Dogovor z župnikom v župniji, kjer bo poroka

a) V primeru, če poroča župnik župnije, kjer bo poroka:

Ko začneta zaročenca načrtovati poroko, se z župnikom dogovorita za dan in uro poroke.

Župnik pripravi poročni zapisnik, ki ga je potrebno sestaviti vsaj mesec dni pred načrtovano poroko, da je mogoče izvesti oklice. Za pripravo zapisnika in poroke se priporoča dve srečanji z duhovnikom poročevalcem.

Če sta bila oba zaročenca krščena v župniji, kjer se bosta poročila, bo lahko župnik sam v krstni knjigi poiskal njune podatke, ki so potrebni za ugotavljanje samskega stanu in sposobnosti za cerkevno poroko (dokazilo, da imata potrebne zakramente).

Če kateri od njiju ni krščen v župniji, kjer se nameravata poročiti, potem si mora pridobiti krstni oz. samski list v župniji, kjer je bil krščen. Večina župnij ima uradne ure, ko je župnik na razpolago v pisarni. Te podatke lahko najdete na internetu ali se osebno dogovorite po telefonu.

Z župnikom, ki je v tem primeru tudi poročevalec zaročencev, se dogovorita tudi o poteku poročnega slavlja. V obredu poroke je veliko stvari, ki jih lahko izbirata po lastni želji: odlomki beril, petje, poročna sveča, blagoslov vina, oblika obrazca privolitve, prošnje, zahvale ...). Zato je prav, da se sama poglobita v obred in si ga prisvojita. Vsak trud bo poplačan z bolj zavestnim in doživetim sodelovanjem na njunem edinstvenem dnevu v življenju.

Z župnikom se je potrebno dogovoriti tudi za tehnične podrobnosti glede obreda. Svetuje se poroka med mašo, saj je medsebojna podaritev zaročencev znamenje in podoba Kristusove podaritve v evharistiji. Dogovoriti se je potrebno, kdo bo poskrbel za glasbeno spremljavo obreda ali maše (organist, zbor, solist ...), kdo bo okrasil cerkev (če krašenje ne bo v domeni zaročencev, je prav, da se dogovorita za prispevek za cvetje in delo). Dobro se je dogovoriti tudi glede točnosti oz. zamujanja pričetka poroke pa tudi glede metanja riža po poroki, ki povzroča nemalo preglavic tistim, ki ga morajo nato čistiti, še bolj pa kaže naš odnos do hrane.

Primerno je, da potek poročnega slavja z željami zaročencev, o katerih sta se uskladila z župnikom poročevalcem, zapišeta, da bo župnik obred lažje izvedel.

Ko izbirate sodelavce pri bogoslužju, poskušajte izbrati take, ki bogoslužje poznajo in jim je blizu. Glede izbire pesmi je prav, da se zaročenca predhodno posvetujeta z duhovnikom ali z nekom, ki se spozna na liturgično glasbo, saj so izvajalci glasbe spremljave nemalokrat zasedbe ali posamezniki, ki liturgične glasbe sploh ne poznajo. Pri obredu se osredotočajte na liturgično glasbo, za vse druge zvrsti glasbe je čas in prostor pred in po cerkvenem obredu (na šrangih, pred cerkvijo, na ohceti ...)

b) V primeru, če poroča duhovnik, ki ni župnik župnije, kjer bo poroka:

Župnik župnije, kjer živita zaročenca ali eden od njiju, da dovoljenje za poroko v drugi župniji oz. odpustnico. Z odpustnico gresta k duhovniku, ki ju bo poročil in on pripravi poročni zapisnik ter izpelje ves potreben postopek priprave poroke (oklice in če so potrebni kakšni spregledi zadržkov). Druga možnost je, da neposredno pripravo na poroko izpelje župnik župnije, kjer živita oba zaročenca ali eden od njiju, in nato zapisnik pošlje duhovniku, ki ju bo poročil. V tem primeru se bosta glede poteka obreda poroke dogovorila z duhovnikom, ki ju bo poročil.

Glede obreda se je potrebno dogovoriti z duhovnikom poročevalcem.

Glede cerkve se je potrebno dogovoriti z župnikom župnije, ki upravlja cerkev, kjer bo poroka. Poroka je javno dejanje, s katerim zaročenca tudi pred skupnostjo postaneta mož in žena, zato je prav, da si za poroko izbereta župnijsko cerkev, kjer sta kot otroka sprejemala vero, s cerkvijo pa tudi skupnost, v kateri sta odrasla v veri. Pomislite, kakšno simbolno moč lahko ima prostor, cerkev, v kateri je človek odraščal v veri! Koliko molitev je bilo v njej že uslišanih!

Dar za poroko

Duhovnik vsak zakrament podeli zastonj. Za podelitev zakramenta ne sme zaračunati kake vsote denarja, da zakrament ostaja božji dar za človeka, ki ga prejema. Duhovnik sme za svoje preživetje ob zakramentih prejeti štolnino, ki je dar za pripravo na zakrament.

Frančiškani Nazarje